

The Small Entrance

ورود کوچک

(30.1.2022)

به دنبال آنتیفون ها، در هر مراسم لیتورگی الهی، یک ورود مقدس را در داخل کلیسای مقدس مشاهده می کنیم که در طی آن انجیل مقدس، که نماد خود خداوند ما عیسی مسیح است، نمایش داده می شود. ورود از میز مقدس شروع می شود، جایی که انجیل مقدس همیشه در آن یافت می شود، و از مرکز کلیسا، از میان مؤمنان می گذرد و دوباره به محراب مقدس ختم می شود.

این ورود به ما کمک می کند تا آمدن مسیح به جهان را درک کنیم. انجیل مقدس نماد مسیح است. کاهن پس از تکریم انجیل مقدس، آن را به شماس (در صورت وجود) می دهد، که سپس انجیل را در بالای صورت خود نگه می دارد تا انجیل صورت او را بپوشاند تا نماد آمدن مسیح با انجیل باشد. شمع نماد قدیس یحیی تعمید دهنده است، همانطور که یوحنا انجیل نگار می گوید: "او چراغ افروخته و درخشان بود" (یوحنا 5: 34). او بود که راه را برای آمدن مسیح باز کرد. بنابراین کل کلیسا از انجیل مقدس استقبال می کند تا به ما یادآوری کند که مسیح وارد تاریخ جهان می شود و انسان این امکان را دریافت کرده است که زندگی خود را با زندگی الهی-انسانی مسیح در کلیسای او یکی کند.

هنگامی که کاهن به وسط کلیسا می رسد، با اشتیاق این دعا را خطاب می کند: "عطا بفر ما تا فرشتگان مقدس با ما وارد شوند". شکی نیست که این چیزی است که واقعاً اتفاق می افتد. زیرا در جایی که مسیح ظاهر می شود، او توسط انبوهی از فرشتگانش احاطه شده است؛ مخصوصاً در لیتورگی الهی، جایی که مسیح خود، راز ایوکرست (عشاء ربانی) را انجام می دهد. فقط قدیس اسپیریون نیست که فرشتگان مقدس را دید که به او کمک می کردند. ما ثبت رویدادهای مشابه دیگری را با همکاری فرشتگان داریم. به همین دلیل است که در لیتورگی الهی، سرودهای فرشتگانی که از کتاب مقدس شناخته شده اند وارد شده و خوانده می شود، که – به خواست خدا- در موعظه های بعدی خواهیم دید. ما با شادی می خوانیم: "بگذار آسمانها شاد باشند و زمین شادی کند! / امروز شبان نیکوی فرشتگان و انسانها آمده است." (تئوتوکيون غروب 30 دسامبر). در واقع، ما متوجه می شویم که خداوند چقدر ما را بالا برده است و چقدر برای ما ارزش قائل است.

پس از "دعای ورود" کاهن ورود روحانی ها به محراب مقدس را برکت می دهد. و سپس شماس، انجیل مقدس را بر می افرازد تا همه بتوانند آن را ببینند، و با صدای بلند می گوید: "حکمت! هشیار باشیم!". انجیل مقدس حکمت است و حکمت مسیح است، چنانکه پولس رسول می نویسد: «مسیح قدرت خدا و حکمت خداست» (اول قرنتیان 1: 24). همه ما، چه از نظر جسمی و چه از نظر روحی، با آمادگی روحی و هوشیاری، انجیل مقدس را مشاهده می کنیم. درست مانند شهرها و روستاهای جلیل و یهودیه هنگام ظهور مسیح. این عمل توسط انجیل نگاران مقدس شرح داده شده است: خداوند برای دعا به مکانی متروک رفت. «و چون مردم این را شنیدند، پیاده از شهرها به دنبال او روانه شدند» (متی 14: 13). بنابراین ما نیز که به انجیل مقدس خیره می شویم، احساس می کنیم که خود مسیح را در بین مان داریم. به

همین دلیل است که همه مؤمنان به طور خودجوش با احترام به انجیل مقدس تعظیم می کنند و علامت صلیب می کشند و با شعار " بیابید تا مسیح را بپرستیم و در برابر او تعظیم کنیم"، یکدیگر را تقویت می کنند. بلافاصله پس از آن، خطاب به مسیح، می خوانیم: "ما را نجات بده، ای پسر خدا..." چه بسیار افرادی که صادقانه کلمات "من را نجات بده" (یا "بر من رحم کن") را به عیسی خطاب کردند، در واقع با مداخله معجزه آسای خداوند نجات یافتند! چه کسی را اول ذکر کنم؟ برای مثال دوازده شاگردی که در طوفان در طبری در خطر غرق شدن بودند. آنها نزد خداوند فریاد زدند: "خداوندا ما را نجات بده" و به فرمان خداوند بلافاصله "آرامش عظیمی برقرار شد" (متی 8: 23-26 را ببینید). اناجیل مقدس و تاریخ کلیسای ما مملو از معجزات مشابهی است که خداوند با آنها به کسانی که با ایمان خطاب به او گفتند "مرا نجات بده"، پاسخ می دهد.

ورود خداوند - در قالب انجیل مقدس - به محراب مقدس کلیسا نمادی از آمدن پسر و کلمه خدا به جهان، به عنوان یک معلم مصون از خطا است. خود عیسی این را تأیید کرد: "من راه، راستی و حیات هستم" (یوحنا 14: 6). شاگردان او چنین اعلام کردند: "کلمات حیات جاودانی نزد توست. ما ایمان آورده و دانسته ایم که تویی آن قدوس خدا." (یوحنا 6: 68-69). اما شهادت دشمنان عیسی نیز وجود دارد. هنگامی که عیسی موعظه می کرد نگاهیانی فرستادند تا عیسی را دستگیر کنند. هنگامی که نگاهیان سخنان خداوند را شنیدند، مات و میهوت شدند و فرمانی را که دریافت کرده بودند فراموش کردند! "هرگز کسی مانند این شخص سخن نگفته است." (یوحنا 7: 45-46).

بنابراین این عیسی مسیح، تنها معلم واقعی، در ورود انجیل مقدس نمایش داده می شود. و در این بخش اول لیتورگی الهی، تا دعا برای نوآموزان مسیحیت (کاتیهومن ها)، بر کهنات کلمه خدا تأکید می شود. همانطور که خداوند ابتدا بر جهان ظاهر شد و انجیل خود را اعلام کرد و سپس تسلیم مصلوب شدن محقرانه شد، در مراسم لیتورگی الهی نیز او ابتدا به عنوان معلم و کاهن انجیل و سپس به عنوان کاهن قربانی خون و بدن مقدس خود مطرح می شود. یعنی نظم و ترتیب لیتورگی الهی از زندگی زمینی او تقلید می کند.

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه